Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SODIŠČA (prvi senat)

z dne 20. decembra 2017 *

„Predhodno odločanje – Postopek za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov – Nacionalna zakonodaja, ki določa ali uvaja prepoved ponujanja iger na srečo, loterij in stav brez dovoljenja ter uvaja prepoved oglaševanja iger na srečo, loterij in stav brez dovoljenja“

V zadevi C-255/16,

katere predmet je predlog za sprejetje predhodne odločbe na podlagi člena 267 PDEU, ki ga je vložilo Københavns byret (okrožno sodišče v Københavnu, Danska) z odločbo z dne 19. aprila 2016, ki je na Sodišče prispela 2. maja 2016, v kazenskem postopku proti

Bentu Falbertu,

Poulu Madsenu,

JP/Politikens Hus A/S,

SODIŠČE (prvi senat),

v sestavi R. Silva de Lapuerta, predsednica senata, J.-C. Bonichot, A. Arabadjiev, S. Rodin (poročevalec) in E. Regan, sodniki,

generalni pravobranilec: M. Bobek,

sodna tajnica: C. Strömholm, administratorka,

na podlagi pisnega postopka in obravnave z dne 11. maja 2017,

ob upoštevanju stališč, ki so jih predložili:

– za P. Madsena, B. Falberta in družbo JP/Politikens Hus A/S S. MacMahon Baldwin in M. Dittmer, odvetnika,

– za dansko vlado M. Wolff, M. N. Lyshøj, C. Thorning in J. Nymann-Lindegren, agenti,

– za portugalsko vlado L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, A. Silva Coelho in P. de Sousa Inês, agenti,

– za romunsko vlado L. Lițu in R. H. Radu, agenta,

– za Evropsko komisijo H. Tserepa-Lacombe, Y. Marinova, L. Grønfeldt, U. Nielsen in G. Braga da Cruz, agenti,

* Jezik postopka: danščina.

po predstavitvi sklepnih predlogov generalnega pravobranilca na obravnavi 26. julija 2017

izreka naslednjo

Sodbo

1 Predlog za sprejetje predhodne odločbe se nanaša na razlago člena 1, točke 1, 2, 5 in 11, ter člena 8(1) Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 20, str. 337), kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. julija 1998 (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 13, zvezek 21, str. 8, v nadaljevanju: Direktiva 98/34).

2 Ta predlog je bil vložen v okviru kazenskega postopka, začetega proti B. Falbertu, P. Madsenu in družbi JP/Politikens Hus A/S, ki se jim očita, da so v časopisu *Ekstra Bladet* in na spletišču tega časopisa objavili oglase za storitve spletnih iger na srečo, za katere ni bilo izdano dovoljenje pristojnega organa.

Pravni okvir

Pravo Unije

3 Člen 1 Direktive 98/34 določa:

„V tej direktivi naslednji izrazi pomenijo:

1. ‚proizvod‘ je kateri koli industrijsko izdelan proizvod in kateri koli kmetijski proizvod, vključno z ribjimi proizvodi;

2. ‚storitev‘, katera koli storitev informacijske družbe ali katera koli storitev, ki se običajno opravi odplačno, na daljavo, elektronsko in na zahtevo prejemnika storitev.

Za namene te opredelitve pojmov:

– ‚na daljavo‘ pomeni, da se storitev opravi, ne da bi bile stranke sočasno navzoče,

– ‚elektronsko‘ pomeni, da se storitev pošlje na začetnem kraju in sprejme na cilju z elektronsko opremo za predelavo (skupaj z digitalnim zgoščevanjem) in shranjevanje podatkov ter se v celoti prenaša, pošilja in sprejema po žici, radijsko, z optičnimi ali drugimi elektromagnetnimi sredstvi,

– ‚na zahtevo prejemnika storitev‘ pomeni, da se storitev opravlja s prenosom podatkov na posamezno zahtevo.

Okvirni seznam storitev, ki ne sodijo v to opredelitev, je prikazan v Prilogi V.

[…]

5. ‚predpis o storitvah‘ je splošna zahteva v zvezi z začetkom in nadaljevanjem storitvenih dejavnosti v skladu s točko 2, zlasti določbe, ki se nanašajo na dobavitelja storitev, storitve in prejemnika storitve, razen vseh predpisov, ki niso posebej namenjeni storitvam, opredeljenim v zgoraj navedeni točki.

[…]

Za namene te opredelitve pojmov:

– se predpis obravnava, kot posebej namenjen storitvam informacijske družbe, kadar je, ob upoštevanju razlogov za njegovo sprejetje in besedila, poseben namen in cilj vseh ali nekaterih posameznih določb predpisa urediti take storitve jasno in z določenim ciljem,

– se predpis ne obravnava, kot da je posebej namenjen storitvam informacijske družbe, če vpliva na take storitve le posredno ali postransko.

[…]

11. ‚tehnični predpis‘, tehnične specifikacije in druge zahteve ali predpisi o storitvah, skupaj z ustreznimi upravnimi določbami, katerih upoštevanje je formalno in dejansko obvezno pri trženju, zagotavljanju storitve, ustanovitvi dobavitelja storitve ali uporabi v državi članici ali njenem večjem delu, pa tudi zakoni in drugi predpisi držav članic, razen tistih, ki so določeni v členu 10 in prepovedujejo proizvodnjo, uvoz, trženje ali uporabo izdelka ali ki prepovedujejo opravljanje ali uporabo storitve ali ustanovitev dobavitelja storitve.

Dejanski tehnični predpisi so zlasti:

– zakoni in drugi predpisi države članice, ki urejajo tehnične specifikacije ali druge zahteve ali predpise o storitvah ali poklicne kodekse ali pravila obnašanja, ki pa se nanašajo na tehnične specifikacije ali druge zahteve ali na predpise o storitvah, skladnost s katerimi ustvarja domnevo o skladnosti z obveznostmi, ki jih nalagajo zgoraj navedeni zakoni in drugi predpisi,

[…]

– tehnične specifikacije ali druge predpise o storitvah, povezane z davčnimi ali finančnimi ukrepi, ki s spodbujanjem izpolnjevanja takih tehničnih specifikacij ali drugih predpisov o storitvah vplivajo na porabo izdelkov ali storitev; tehnične specifikacije ali drugi predpisi, povezani z nacionalnimi sistemi socialnega zavarovanja, so izključeni.

[…]“

4 Člen 8(1) te direktive določa:

„Države članice v skladu s členom 10 takoj sporočijo Komisiji vsak osnutek tehničnega predpisa, razen kadar gre le za prenos celotnega besedila mednarodnega ali evropskega standarda, ko zadostujejo podatki v zvezi z ustreznim standardom. Komisiji navedejo tudi razloge, na podlagi katerih je uzakonitev takega tehničnega predpisa potrebna, če ti niso že jasno razvidni v osnutku.“

Dansko pravo

5 Člen 10 lov om visse spil, lotterier og væddemål (zakon o igrah na srečo, loterijah in stavah; v nadaljevanju: zakon o igrah na srečo) v različici, ki se uporabi za spor o glavni stvari in ki izhaja iz lov nr. 204 om ændring af lov om visse spil, lotterier og væddemål og andre love og om ophævelse af lov

om væddemål i forbindelse med heste og hundevæddeløb (zakon št. 204 o spremembah zakona o igrah na srečo in stavah ter drugih zakonov ter o razveljavitvi zakona o stavah na konjskih in pasjih dirkah) z dne 26. marca 2003 (v nadaljevanju: zakon o spremembah), določa:

„1. Z denarno kaznijo ali zaporno kaznijo do šest mesecev se kaznuje, kdor naklepoma ali iz hude malomarnosti:

(1) na Danskem ponuja igre na srečo, loterije ali stave brez dovoljenja iz člena 1,

(2) posreduje pri udeležbi pri igrah na srečo, loterijah ali stavah, ki ne spadajo v okvir dovoljenja iz člena 1.

[…]

3. Z denarno kaznijo se kaznuje, kdor naklepoma ali iz hude malomarnosti:

[…]

(3) oglašuje igre na srečo, loterije ali stave, za katere ni bilo izdano dovoljenje v skladu s členom 1.“

6 Člen 1(1) zakona o igrah na srečo določa, da finančni minister lahko izda dovoljenje za igre na srečo, loterije in stave, ki se v skladu s členom 2(1) tega zakona lahko dodeli eni sami družbi.

7 V pripravljalnem gradivu k osnutku zakona, na podlagi katerega je bil sprejet zakon o spremembah, so bili cilji, ki jim sledi člen 10(3), točka 3, zakona o igrah na srečo, navedeni tako:

„Predlaga se uvedba prepovedi oglaševanja iger na srečo, loterij in stav, za katere ni izdano dovoljenje na podlagi tega zakona.

Ta sprememba je v skladu s sedanjo prepovedjo iz člena 12(3) zakona o stavah na konjskih dirkah, pomeni pa pojasnilo člena 10(4) zakona o stavah in loterijah.

Namen te prepovedi je zavarovati ponudnike iger na srečo, ki imajo dovoljenje danskih organov, pred konkurenco družb, ki takega dovoljenja nimajo in ki zato ne morejo zakonito tržiti ali posredovati iger na srečo na Danskem.

Kot oglaševanje se v smislu tega zakona razumejo vse oblike objavljanja ali sporočanja informacij o dejavnostih in trženju ponudnikov iger na srečo.

Vendar se ta prepoved ne uporablja za uredniška sklicevanja v tiskanih ali digitalnih medijih.

Ta prepoved se uporablja ne glede na uporabljeni medij. Oglaševanje je zato v enakem obsegu prepovedano v tiskanih medijih, po radiu, televiziji in v digitalnih medijih, na primer v obliki reklamnih pasic.

V skladu s členom 10(3), točka 3, je prepovedano tudi oglaševanje dejavnosti ponudnikov iger na srečo, zlasti njihovih spletišč, naslovov itd.“

Spor o glavni stvari in vprašanje za predhodno odločanje

8 B. Falbert in P. Madsen sta nekdanji in zdajšnji glavni urednik danskega časopisa *Ekstra Bladet*, katerega lastnica je družba JP/Politikens Hus.

9 Obtoženci v postopku v glavni stvari so v kazenskem postopku pred predložitvenim sodiščem zaradi kršitve med drugim člena 10(3), točka 3, zakona o igrah na srečo, ker so v časopisu *Ekstra Bladet* ter na spletiščih tega časopisa, kot sta „www.ekstrabladet.dk“ in „www.ekstrabladet.tv“, objavili oglase v korist stavnih družb, ki ponujajo igre na srečo in stave na Danskem, ne da bi za to pridobile dovoljenje.

10 Predložitveno sodišče se sprašuje, ali je treba zakon o spremembah šteti za „tehnični predpis“ v smislu Direktive 98/34 in ali bi ga bilo zato treba sporočiti Komisiji na podlagi člena 8(1) te direktive.

11 Predložitveno sodišče meni, da je treba, kot trdijo obtoženci pred njim, ugotoviti zlasti, ali je zakon o spremembah „predpis o storitvah“ v smislu člena 1, točka 5, Direktive 98/34, glede na to, da se ta direktiva nanaša zgolj na storitve informacijske družbe.

12 V zvezi s tem navedeno predložitveno sodišče navaja, da je bilo pred začetkom veljave zakona o spremembah prepovedano zgolj prirejanje iger na srečo na Danskem s strani tujih organizatorjev po fizičnih distribucijskih kanalih ter da je bil namen in cilj tega zakona, kot je razvidno iz njegovega pripravljalnega gradiva, razširiti prepoved prirejanja – s strani tujih organizatorjev – iger na srečo na Danskem na igre na srečo, ki se ponujajo po spletu.

13 Ker zakon o spremembah določa razširitev že obstoječe prepovedi na nove storitve, kot so spletne igre na srečo, predložitveno sodišče meni, da se ta zakon ne nanaša zgolj „posredno ali postransko“ na spletne igre na srečo in na oglase v zvezi z njimi. Nasprotno, šlo naj bi za ureditev, ki se nanaša na dostop do novih informacijskih storitev, za katere naj bi Direktiva 98/34, kot to izhaja iz njenega pripravljalnega gradiva, zahtevala sporočanje informacij Komisiji. V zvezi s tem naj ne bi imelo nobenega vpliva to, da je z zakonom o spremembah posredovanje iger na srečo, ne glede na to, ali se te ponujajo na spletu ali zunaj njega, prepovedano.

14 V teh okoliščinah je Københavns byret (okrožno sodišče v Københavnu, Danska) prekinilo odločanje in Sodišču v predhodno odločanje predložilo to vprašanje:

„Ali gre v tej zadevi za predpis, ki ga je treba sporočiti na podlagi člena 8(1) v povezavi s členom 1, točke 1, 2, 5 in 11, [Direktive 98/34], če se predpostavi, da:

(a) je treba uveljaviti zakon, s katerim se bo spremenil zakon o nekaterih igrah na srečo, loterijah in stavah, ki mora določati določbo o kaznovanju med drugim vsakogar, ki naklepoma ali iz hude malomarnosti ‚na Danskem ponuja igre na srečo, loterije ali stave brez dovoljenja iz člena 1‘, in vsakogar, ki naklepoma ali iz zavestne malomarnosti ‚oglašuje igre na srečo, loterije ali stave, za katere ni bilo izdano dovoljenje v skladu s členom 1‘,

in

(b) je iz pripravljalnega gradiva tega zakona o spremembah razvidno, da je namen zgoraj navedenih kazenskih določb pojasniti ali uvesti prepoved spletnih iger na srečo, ki jih ponujajo družbe zunaj Danske in ki so neposredno usmerjene na danski trg, delno s prepovedjo oglaševanja med drugim spletnih iger na srečo, ki jih ponujajo družbe, ki prirejajo igre na srečo, zunaj Danske, saj je v tem pripravljalnem gradivu navedeno, da so na podlagi predpisov, ki so veljali pred spremembami, igre na srečo nedvomno nezakonite, če družba, ki jih prireja zunaj Danske, uporabi prodajne kanale, po katerih se naprava za igre na srečo dejansko fizično proda znotraj meja Danske, pri čemer pa obstaja dvom o tem, ali v okvir te določbe spadajo tudi igre na srečo, ki so namenjene igralcem na Danskem, fizično pa so dejansko zunaj Danske, zaradi česar je treba pojasniti, ali so s to določbo zajete te oblike iger na srečo. Iz pripravljalnega gradiva je razvidno tudi, da se predlaga uvedba prepovedi oglaševanja iger na srečo, loterij in stav, za katere ni izdano dovoljenje na podlagi tega zakona, da je sprememba v skladu s sedanjo prepovedjo iz člena 12(3) zakona o stavah na konjskih dirkah ter da je z njo pojasnjen člen 10(4) zakona o stavah in loterijah. V pripravljalnem

gradivu je dalje navedeno, da je namen prepovedi zavarovati ponudnike iger na srečo, ki imajo dovoljenje danskih organov, pred konkurenco družb, ki takega dovoljenja nimajo in ki zato ne morejo zakonito ponujati ali posredovati iger na srečo na Danskem?“

Vprašanje za predhodno odločanje

15 Predložitveno sodišče želi z vprašanjem za predhodno odločanje izvedeti, ali je treba člen 1 Direktive 98/34 razlagati tako, da je nacionalna določba, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa kazenske sankcije za trženje iger na srečo, loterij in stav na državnem ozemlju brez dovoljenja ter za oglaševanje iger na srečo, loterij in stav, za katere ni bilo izdano dovoljenje, tehnični predpis v smislu člena 1 Direktive 98/34, za katerega velja obveznost sporočitve na podlagi člena 8(1) te direktive.

16 V zvezi s tem je treba spomniti, da v skladu z ustaljeno sodno prakso nacionalne določbe, ki se omejujejo na določitev pogojev za ustanovitev ali opravljanje storitev podjetij, kot so določbe, ki opravljanje poklicne dejavnosti pogojujejo s predhodnim dovoljenjem, niso tehnični predpisi v smislu člena 1, točka 11, Direktive 98/34 (glej v tem smislu zlasti sodbi z dne 4. februarja 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, točka 76, in z dne 1. februarja 2017, Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, točka 26).

17 V obravnavanem primeru je treba ugotoviti, da je treba, kot je generalni pravobranilec navedel v točkah 31 in 32 sklepnih predlogov, nacionalno določbo, kot je člen 10(1), točka 1, zakona o igrah na srečo v delu, v katerem sankcionira trženje iger na srečo brez predhodnega dovoljenja, šteti za „določbo, ki opravljanje dejavnosti pogojuje s predhodnim dovoljenjem“, v smislu sodne prakse, navedene v prejšnji točki.

18 Taka določba zato ni zajeta s pojmom „tehnični predpis“ iz člena 1 Direktive 98/34.

19 Glede vprašanja, ali je člen 10(3), točka 3, zakona o igrah na srečo, ki sankcionira oglaševanje storitev nedovoljenih iger na srečo, „tehnični predpis“ v smislu člena 1 Direktive 98/34, za katerega velja obveznost sporočitve na podlagi člena 8(1) te direktive, je treba poudariti, najprej, da čeprav obstaja tesna povezava med členom 10(1), točka 1, zakona o igrah na srečo, s katerim se sankcionira trženje iger na srečo, za katere ni bilo izdano predhodno dovoljenje, in členom 10(3), točka 3, zakona o igrah na srečo v delu, v katerem ta določba sankcionira oglaševalne dejavnosti za nedovoljene igre na srečo, pa to ne pomeni, da je treba to zadnjenavedeno določbo šteti za „določbo, ki opravljanje dejavnosti pogojuje s predhodnim dovoljenjem“, v smislu sodne prakse, navedene v točki 16 te sodbe. Kljub obstoju tesne povezave med takima določbama, so namreč njune funkcije in njuno področje uporabe različni (glej v tem smislu sodbo z dne 13. oktobra 2016, M. in S., C-303/15, EU:C:2016:771, točka 28).

20 Dalje, poudariti je treba, da iz spisa, predloženega Sodišču, ni razvidno, ali je zakon o spremembah, s katerim je bil uveden člen 10(3) točka 3, zakona o igrah na srečo, ki sankcionira oglaševanje storitev nedovoljenih iger na srečo, spremenil že obstoječa pravila o igrah na srečo, med drugim s tem, da je njihovo področje uporabe razširil na spletne igre na srečo, ki jih ponujajo tuji ponudniki iger, ali nasprotno, s tem, da se je omejil na natančno določitev ali pojasnilo navedenih že obstoječih pravil.

21 V zvezi s tem je treba poudariti, prvič, da je vprašanje, ali je bila prepoved oglaševanja nedovoljenih iger na srečo, kot je določena v členu 10(3), točka 3, zakona o igrah na srečo, zlasti v zvezi s spletnimi igrami na srečo, ki jih prirejajo tuji ponudniki iger na srečo, določena že s prejšnjimi pravili o igrah na srečo, tako da se zakon o spremembah omejuje na pojasnjevanje te prepovedi, ali pa je bila, nasprotno, navedena prepoved uvedena v zakon o igrah na srečo z zakonom o spremembah, vprašanje nacionalnega prava, za katero je pristojno predložitveno sodišče (glej v tem smislu sodbo z dne 21. aprila 2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, točka 83).

22 Drugič, poudariti je treba, da bi zgolj – če bi bila z zakonom o spremembah v členu 10(3), točka 3, zakona o igrah na srečo uvedena prepoved oglaševanja iger na srečo zlasti v zvezi s spletnimi igrami na srečo, ki jih prirejajo tuji ponudniki iger na srečo – za predlog zakona, na podlagi katerega je bil sprejet zakon o spremembah, veljala obveznost sporočitve na podlagi člena 8(1) Direktive 98/34.

23 Da bi se nova nacionalna ureditev štela za tehnični predpis, ki ga je treba sporočiti na podlagi Direktive 98/34, namreč ne sme biti omejena na ponovno določanje ali nadomeščanje – brez dodajanja nove tehnične specifikacije ali drugih novih in dodatnih zahtev – obstoječih tehničnih predpisov, ki so bili pravilno sporočeni Komisiji (glej v tem smislu sodbo z dne 21. aprila 2005, Lindberg, C-267/03, EU:C:2005:246, točka 85).

24 Če je bila z zakonom o spremembah v člen 10(3), točka 3, zakona o igrah na srečo uvedena prepoved oglaševanja iger na srečo med drugim z razširitvijo njegovega področja uporabe na spletne igre na srečo, ki jih prirejajo tuji ponudniki, je treba preučiti, ali je ta določba „tehnični predpis“ v smislu Direktive 98/34.

25 V zvezi s tem je treba spomniti, da pojem „tehnični predpis“ obsega štiri skupine ukrepov, in sicer, prvič, „tehnično specifikacijo“ v smislu člena 1, točka 3, Direktive 98/34, drugič, „druge zahteve“, kot so opredeljene v členu 1, točka 4, te direktive, tretjič, „predpis o storitvah“ iz člena 1, točka 5, navedene direktive in, četrtič, „zakone in druge predpise držav članic, [ki] prepovedujejo proizvodnjo, uvoz, trženje ali uporabo izdelka ali ki prepovedujejo opravljanje ali uporabo storitve ali ustanovitev dobavitelja storitve“ v smislu člena 1, točka 11, iste direktive (sodbi z dne 4. februarja 2016, Ince, C-336/14, EU:C:2016:72, točka 70, in z dne 13. oktobra 2016, M. in S., C-303/15, EU:C:2016:771, točka 18).

26 V obravnavanem primeru je treba najprej preučiti, ali je mogoče člen 10(3), točka 3, zakona o igrah na srečo šteti za „tehnični predpis“, ki spada v skupino „predpisov o storitvah“ v smislu člena 1, točka 5, Direktive 98/34.

27 Spomniti je treba, da v skladu z besedilom člena 1, točka 2, te direktive ta skupina „tehničnih predpisov“ zajema samo predpise v zvezi s storitvami informacijske družbe, torej vsemi storitvami, ki se opravljajo na daljavo, elektronsko in na zahtevo prejemnika storitev (sodba z dne 13. oktobra 2016, M. in S., C-303/15, EU:C:2016:771, točka 21, in z dne 1. februarja 2017, Município de Palmela, C-144/16, EU:C:2017:76, točka 28).

28 V zvezi s tem je treba poudariti, da se člen 10(3), točka 3, zakona o igrah na srečo načeloma nanaša na dve vrsti storitev, in sicer na eni strani na storitve oglaševanja, ki so neposredni predmet sankcij, ki jih določa ta določba, in na drugih strani na storitve iger na srečo, na katere se nanaša prepoved oglaševanja in ki so, gledano v celoti, glavni predmet zakona o igrah na srečo.

29 Tako storitve oglaševanja kot storitve iger na srečo so, če se med drugim opravljajo elektronsko (po spletu), „storitve informacijske družbe“ v smislu člena 1, točka 2, Direktive 98/34, pri čemer je predpise, ki se nanašajo nanje, mogoče šteti za „predpise o storitvah“ v smislu člena 1, točka 5, Direktive 98/34.

30 Vendar je treba poudariti, da mora biti predpis, da bi se štel za „predpis o storitvah“, v skladu z opredelitvijo iz člena 1, točka 5, Direktive 98/34 „posebej“ namenjen storitvam informacijske družbe.

31 V obravnavanem primeru je iz predložitvene odločbe razvidno, da predložitveno sodišče sprašuje, ali je mogoče šteti, da je člen 10(3), točka 3, zakona o igrah na srečo „posebej“ namenjen storitvam informacijske družbe, čeprav med drugim v besedilu te določbe ni izrecno omenjena storitev informacijske družbe in se v njem ne razlikuje med storitvami, ki se ponujajo zunaj spleta, in

storitvami, ki se ponujajo na spletu. Vendar to predložitveno sodišče navaja tudi, da je iz pripravljalnega gradiva zakona o spremembah razvidno, da je cilj tega zakona med drugim navedeno določbo razširiti na spletne storitve.

32 V zvezi s tem je treba navesti, prvič, da je treba na vprašanje, ali je predpis posebej namenjen storitvam informacijske družbe, v skladu s členom 1, točka 5, prva alinea, Direktive 98/34, odgovoriti ob upoštevanju obrazložitve in besedila tega predpisa. Poleg tega se na podlagi te določbe ne zahteva, da je „poseben namen in cilj“ zadevnega pravila v celoti urediti storitve informacijske družbe, saj zadošča, da temu namenu ali cilju sledijo nekatere določbe tega pravila.

33 Zato kljub temu, da iz samega besedila nacionalnega predpisa ni razvidno, da je ta vsaj deloma posebej namenjen ureditvi storitev informacijske družbe, kar na primer izhaja iz tega, da besedilo predpisa tako kot v obravnavanem primeru ne določa nobenega razlikovanja med storitvami, ki se opravijo zunaj spleta, in storitvami, ki se opravijo na spletu, pa ta cilj lahko jasno izhaja iz obrazložitve tega predpisa, ki v skladu z nacionalnimi pravili razlage, ki so upoštevna v zvezi s tem, izhaja zlasti iz pripravljalnega gradiva navedenega predpisa.

34 Drugič, kot je generalni pravobranilec navedel v točki 63 sklepnih predlogov, je iz uvodnih izjav 7 in 8 Direktive 98/48, s katero je bila spremenjena Direktiva 98/34, razvidno, da je namen te direktive prilagoditev obstoječe nacionalne ureditve na nove storitve informacijske družbe ter preprečevanje tega, da se „omeji svoboden pretok storitev in neovirano ustanavljanje in delovanje podjetij, kar bi vodilo k vnovični razdrobitvi notranjega trga“.

35 Vendar bi bilo v nasprotju s tem ciljem, če bi se izključilo, da se predpis, katerega namen in cilj sta v skladu z njegovim pripravljalnim gradivom razširitev obstoječega predpisa na storitve informacijske družbe, opredeli kot predpis, ki je posebej namenjen takim storitvam v smislu člena 1, točka 5, Direktive 98/34, samo zato, ker v njegovih določbah te storitve niso navedene izrecno, ampak so zajete pod širšim pojmom storitev, ki zajema tako storitve, opravljene na spletu, kot storitve, opravljene zunaj spleta.

36 Nacionalna določba, kot je člen 10(3), točka 3, zakona o igrah na srečo, je torej tehnični predpis, ki ga je treba pred njegovim sprejetjem sporočiti Komisiji, če je iz pripravljalnega gradiva te določbe jasno razvidno, da je bil njen cilj in namen obstoječo prepoved oglaševanja razširiti na storitve spletnih iger na srečo, kar mora ugotoviti predložitveno sodišče.

37 Ob upoštevanju vseh navedenih preudarkov je treba na postavljeno vprašanje odgovoriti, da je treba člen 1 Direktive 98/34 razlagati tako, da nacionalna določba, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa kazenske sankcije za trženje iger na srečo, loterij in stav na državnem ozemlju brez dovoljenja, ni tehnični predpis v smislu te določbe, za katerega velja obveznost sporočitve na podlagi člena 8(1) te direktive. Nasprotno pa nacionalna določba, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa kazenske sankcije za oglaševanje iger na srečo, loterij in stav, za katere ni bilo izdano dovoljenje, je tehnični predpis v smislu te določbe, za katerega velja obveznost sporočitve na podlagi člena 8(1) navedene direktive, če je iz pripravljalnega gradiva te določbe nacionalnega prava jasno razvidno, da sta bila njen cilj in namen obstoječo prepoved oglaševanja razširiti na storitve spletnih iger na srečo, kar mora ugotoviti nacionalno sodišče.

Stroški

38 Ker je ta postopek za stranke v postopku v glavni stvari ena od stopenj v postopku pred predložitvenim sodiščem, to odloči o stroških. Stroški za predložitev stališč Sodišču, ki niso stroški omenjenih strank, se ne povrnejo.

Iz teh razlogov je Sodišče (prvi senat) razsodilo:

Člen 1 Direktive 98/34/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 22. junija 1998 o določitvi postopka za zbiranje informacij na področju tehničnih standardov in tehničnih predpisov o storitvah informacijske družbe, kakor je bila spremenjena z Direktivo 98/48/ES Evropskega parlamenta in Sveta z dne 20. julija 1998, je treba razlagati tako, da nacionalna določba, kakršna je ta v postopku v glavni stvari, ki določa kazenske sankcije za trženje iger na srečo, loterij in stav na državnem ozemlju brez dovoljenja, ni tehnični predpis v smislu te določbe, za katerega velja obveznost sporočitve na podlagi člena 8(1) te direktive. Nasprotno pa nacionalna določba, kot je ta v postopku v glavni stvari, ki določa kazenske sankcije za oglaševanje iger na srečo, loterij in stav, za katere ni bilo izdano dovoljenje, je tehnični predpis v smislu te določbe, za katerega velja obveznost sporočitve na podlagi člena 8(1) navedene direktive, če je iz pripravljalnega gradiva te določbe nacionalnega prava jasno razvidno, da sta bila njen cilj in namen obstoječo prepoved oglaševanja razširiti na storitve spletnih iger na srečo, kar mora ugotoviti nacionalno sodišče.

Podpisi